

Oponentský posudek na bakalářskou práci Andrey Filičkové

Název práce: **Analýza televizního seriálu Gender pro děti ve vysílání České televize**
Posudek zpracovala: Doc. PhDr. Blanka Knotková-Čapková, Ph.D.

Andrea Filičková si zvolila a vymezila **téma** pro bakalářskou práci velmi vhodné a dobře zpracovatelné. Název je přesný a vymezení odpovídá. Pohybuje se v rámci disciplin genderových studií, mediálních studií (resp. sociologie médií) a částečně problematiky vzdělávání dospívajících. Toto propojení je velmi šťastné a navazuje na trend, který se v českém odborném kontextu v posledních letech slibně rozvíjí.

Ke **struktuře** práce nemám zásadní připomínky, proporce teoretické a empirické části je přiměřená – pokud přijmeme, že charakteristika metodologie je zařazena do části empirické. Celkově je práce stručnější, pohybuje se na dolní hranici rozsahu bakalářských prací.

V **teoretické části** autorka prokázala, že se v rámci požadavků, kladených na bakalářskou práci, vyhovujícím způsobem seznámila s mnohými teoriemi genderu, jež jsou pro její práci relevantní. Velmi dobře je představena i dokumentována myšlenková linie sociálního konstruktivismu, k níž se autorka jednoznačně přihlašuje (viz kategorické odmítnutí biologicky determinovaných genderových odlišností, zejm. str. 10). U teorie strukturálního funkcionalismu bych jen zvýraznila, že jedním z jejích klíčových argumentů je vyzkoušená funkčnost tradičního uspořádání (autorka na str. 9 hovoří o nastavených společenských hodnotách, v této formulaci snad lze dotyčný argument najít). K charakteristice psychoanalytických teorií (str. 11-12) mám výhradu vůči sekundárním odkazům, zejména (ale nejen) na Freuda či Lacana, kteří jsou jmenováni, ale žádná jejich práce není ani v bibliografii. Doporučila bych úžeji vztáhnout uvedení těchto teorií ke zkoumanému tématu, což by nebylo obtížné, a odkazovat na primární prameny. U představení genderu jako základního sociologického konceptu se text přidržuje vnímání genderu jen v kontextu vztahu maskulinita – femininita, což je v rámci třetí vlny feminismu dá se říci překonané. Stačilo by jen stručně zmínit současné vnímání genderu jako kategorie fluidní a performativní a zdůvodnit, proč je případně pro tuto práci relevantní především zobrazování maskulinity a femininity. Oddíl teoretické části věnovaný médiím a genderové tematice v médiích považuji za zpracovaný celkově lépe než část předchozí.

Na začátku **empirické části** autorka výstižně vymezila výzkumný problém, charakterizovala analyzovaný pořad a představila použitou metodologii. K samotné **analýze**: Prezentace rozhovorů by mohla mít zajímavou výpovědní hodnotu, ale v její struktuře (především jak ji reflektují mezititulky) chybí reflexe problémů, i když v textu ji lze mezi řádky najít. Zde by to chtělo hlubší analýzu. Z empirické části považuji za kvalitně a lépe zpracovanou především část věnovanou kvantitativní obsahové analýze, která je smysluplně a zdařile propojena s teorií. Zařazeny jsou i přehledné tabulky, ilustrující závěry v textu. Jedna drobná poznámka: Vzhledem k tomu, že se práce pohybuje v oboru sociologie médií, bych doporučovala trochu hlouběji rozebrat námitku diváka ze str. 45 (byť z jeho strany velmi zjednodušeně, ba demagogicky formulovanou) o komunistické indoktrinaci dětí za totalitního režimu; autorka ji odbývá pouze poznámkou, že jde o „strašení komunismem“ (tamtéž). V daném kontextu s touto charakteristikou sice v principu souhlasím, přesto je však diváková poznámka projevem širšího problému, a to reziduí negativní zkušenosti se zasahováním totalitního státu do života lidí a apriorního přenášení těchto zkušeností do zcela jiného kontextu demokratického státu. Toto je dle mého názoru třeba vysvětlovat, ne odbývat.

Závěr práce sumarizuje výsledky výzkumu a v rámci možností (viz zejména výhrady k rozhovorům) odpovídá na výzkumné otázky.

Stylistická a jazyková stránka práce je celkově dosti dobrá, s výjimkami, jimiž jsou (řídke) chyby interpunkční či jiné pravopisné (str. 22, „Jaké byli motivace a důvody ...“, str. 24 „my samy“) a opakovaná chyba **t**ematika s dlouhým é, má být krátké. Také je zde nekonzistentně (a tato nekonzistentnost není nijak zdůvodněna) aplikováno generické maskulinum – někde je uvedeno lomítko a oba rody, jinde nikoli (viz např. str. 25). Je však třeba říci, že autorka své myšlenky formuluje jasně a zřetelně, **logická návaznost argumentace** je velmi zdařilá, což považuji za jednu z hlavních předností práce.

Celkové hodnocení: Andrea Filičková prokázala schopnost práce s teoretickou literaturou a vyhovující znalost odborné metodologie. Text na mě působil dojmem, že jsou zde rezervy v autorském potenciálu, které nebyly zejména v empirické části zcela využity. Navrhuji známku **velmi dobrou**.

V Praze, 23.8.2010